

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 004975 16 Кж 4
Бања Лука, 27.09.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске вијећу стављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић као чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против оптужене С.З., због кривичног дјела разбојништва у помагању из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 25. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби оптужене, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004975 15 К од 10.07.2015. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички јавни тужилац Витомир Солдат и бранилац оптужене, адвокат П.Б. из Б., а у одсуству уредно обавијештене оптужене, донио је дана 27.09.2016. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба оптужене С.З. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004975 15 К од 10.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 004975 15 К од 10.07.2015. године, оптужена С.З. је оглашена кривом због кривичног дјела разбојништва у помагању из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 25. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС) и за то дјело осуђена на казну затвора у трајању од 2 (двije) године.

На основу члана 44. став 1. КЗ РС оптуженој је у изречену казну урачунато вријеме проведено у притвору од 21.02. до 10.07.2015. године.

На основу члана 62. став 1. КЗ РС од оптужене је одузет кухињски нож поближе описан у изреци ове одлуке из побијане пресуде.

На основу члана 99. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) оптужена је ослобођена дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Против те пресуде оптужена је благовремено изјавила жалбу због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања и "погрешне примјене материјалног права". Жалбом се предлаже да се побијана пресуда укине у цијелости или преиначи и оптужена ослободи оптужбе, или да се против ње обустави кривични поступка.

Окружни тужилац у Бијељини је поднио одговор на жалбу оптужене и предложио да се она одбије као неоснована.

На сједници вијећа бранилац оптужене је остао код жалбе коју је изјавила оптужена, а републички јавни тужилац код одговора на жалбу.

Сједница вијећа је одржана у одсуству уредно обавјештене оптужене, а у складу са одредбом члана 318. став 4. ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбу и одговор тужиоца на жалбу оптужене, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Побијана пресуда је донесена на основу признања које је оптужена дала на главном претресу пред првостепеним судом дана 10.07.2015. године, у присуству свога браниоца, адвоката П.Б. и истога дана је одржан претрес за изрицање кривично-правне санкције. Признајући кривицу оптужена је на главном претресу децидно изјавила да је то учинила свјесно, по својој вољи и са разумијевањем. Пресуда се у образложењу позива и на записник о испитивању осумњиченог Х.О., материјалне доказе (потврде на одузети новац и нож) што је све одузето од оптужене, записник о увиђају, записник о претресу стана и других просторија оптужене, као и фотодокументацију о одузетом новцу, што је све у складу са исказом Х.О. као извршиоца кривичног дјела разбојништва који је он дао приликом првог испитивања у ЦЈБ Б., ПС С.. Од оптужене је одузет далеко већи износ новца од оног који је одузет од Х.О., што произилази из потврде ПС С. од 22.02.2015. године. На основу признања кривице од стране оптужене и доказа који су наведени у образложењу првостепене пресуде, сви приговори жалбе оптужене који се износе у основу побијања пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног стања, нису основани.

Што се тиче жалбеног основа побијања пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка у жалби се само указује да је првостепена пресуда нејасна, неразумљива и противријечна, те да су разлози дати у образложењу пресуде у супротности са изреком. Међутим, жалба не износи образложење из којег би се могло закључити да су те повреде учињене, па ни из овог основа побијања пресуде жалба није основана.

Како је чињенично стање утврђено потпуно и правилно, радње оптужене описане у изреци побијане пресуде су по првостепеном суду правилно квалификоване као кривично дјело разбојништва у помагању из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 25. КЗ РС, па су неосновани приговори да је на штету оптужене повријеђен Кривични закон.

Како ни у једном основу побијања пресуде жалба није основана, овај суд је испитао одлуку о казни у складу са одредбом члана 322. ЗКП РС, јер се пресуда побија и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, па је нашао да казна затвора у трајању од 2 (двие) године изречена оптуженој,

примјеном одредаба Кривичног закона Републике Српске о ублажавању казне представља најмању мјеру казне која се може изрећи за ово кривично дјело примјеном наведених одредаба.

Ово због тога, што је за кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС прописана казна затвора од пет до петнаест година. Одредба члана 39. став 1. тачка 2. прописује да ако је за кривично дјело као најмања мјера казне прописан затвор од пет година казна се може ублажити до двије године. Одредба члана 25. став 1. КЗ РС прописује да "ко другом са умишљајем помогне у извршењу кривичног дјела казниће се као да га је сам учинио" може се и блаже казнити. Међутим, та казна не може бити мања од 2 (двје) године.

Из свих наведених разлога ваљало је жалбу оптужене одбити као неосновану на основу члана 327. ЗКП РС и одлучити као у изреци ове пресуде.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић